9de JAARGANG No. 8570 DINSDAG 4 NOVEMBER 1952 VIER PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.50, Aru ba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3838 — Administratie 3550.
Uitgave N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versney.

Heden werpen 55 millioen kiezers het lot over Stevenson en Eisenhower

Dertien procent nog steeds geen voorkeur

New York. — Ruim 86 millioen Amerikanen zijn gerechtigd heden stemmen; verwacht wordt echter, dat slechts ongeveer 55 millioen inderdaad hun stem zullen uitbrengen.

Om verschillende redenen llen tenminste 30 millioen merikanen niet stemmen. Hierj rekent men de inwoners van ashington, de hoofdstad des nds, Puerto Rico, Alaska, de awaii-eilanden en andere geeden, die niet meestemmen or de president of Congresden, alsmede verschillende illioenen in de zuidelijke stan, merendeels Negers en Inanen, die niet aan de bekwaamidsproeven voldoen.

Gekozen zullen worden de esident, die Truman op 20 Jaari 1953 zal opvolgen, een ce-president, 34 Senatoren, 5 leden van het Huis van Afvaardigden, de gouverneurs n 29 staten en ambtenaren or het ambtsapparaat van 30 aten.

New York. — De verkiezinn in Amerika zijn begonnen. sommige staten werden de reaux reeds de afgelopen nacht n 12 uur geopend.

Het plaatsje Sharon in New ampshire is het eerste met uitgen: 34 voor Eisenhower en voor Stevenson (in 1948 4 or Truman en 21 voor Dewey).

Pols voor 't laatst gevoeld

Gisteravond waren Eisenhoer, Truman en Stevenson voor laatste maal voor de televisie de radio. De laatste cijfers n de Galluppoll instituut zijn senhower 47% en Stevenson

?

Wiens gezicht is dit vraagteken?

40% van de stemmen. De overblijvende 13% toonden zelfs op het laatste ogenblik nog geen voorkeur.

STEVENSON TABOE

New York. — Amerikaanse Republikeinen hebben in de ochtendbladen van Maandag een opvallende advertentie geplaatst met het doel een uitweg te vinden voor een probleem, waarvoor zij zich op de laatste dag voor de verkiezingen gesteld zien. Eisenhower en Stevenson zouden Maandagavond beiden voor het laatst voor de televisie spreken: eerst Eisenhower, daarna Stevenson en vervolgens weer Eisenhower. De Republikeinen wilden voorkomen, dat degenen, die naar de eerste uitzending zouden kijken, ook de tweede, die van Stevenson zouden zien. In de advertentie, die zij in de ochtendbladen plaatsten, wordt gezegd:

„Maandagavond spreekt Eisenhower voor de televisie en radio van 10 tot 10.30 uur. Wij dringen er bij u op aan naar hem te luisteren. Wij stellen u voor uw toestel om 10.30 uur uit te schakelen en iets voor u zelf te gaan doen. Wek vervolgens uw kinderen, haal hen tijdig naar beneden om te 11 uur te kunnen kijken of luisteren naar een van de belangrijkste uitzendingen in de geschiedenis der televisie en radio".

Koningin Elizabeth op de Gouden Troon van haar Vader

Zij sprak haar eerste troonrede uit

Londen. — Koningin Elisabeth van Engeland heeft vandaag voor het eerst in haar leven een troonrede uitgesproken ter gelegenheid van de opening van het nieuwe zittingsjaar van het Britse Parlement, gezeten op de Gouden Troon in het Hogerhuis.

Zij zeide o.m. met groot genoen zich te prepareren voor haar s in gezelschap van haar echtnoot naar Australië. Nieuw eland en Ceylon aan het einde n dit jaar. Sprekende over de onomische conferentie van itse ministers, die deze maand Londen gehouden zal worden, zeide zij, dat de regering beslo was tot zo nauw mogelijke menwerking te komen met de menebest en het koloniale rijk. eze samenwerking moet de van onze politiek worn.

Verder bevestigde zij voortzetg van de tot nu toe gevolgde n der Engelse politiek t.a.v. erika en Europa.

SOLUTIE TEGEN RASSENSCRIMINATIE AANGEOMEN

New York. — De beheerschapsmissie der Verenigde Naties eft met 46 tegen 1 stem bij 2 thoudingen de ontwerpresoluinzake de rassendiscriminatie afhankelijke gebieden, waarin algemene Vergadering verht wordt de discriminerende af te schaffen, goedgekeurd. De resolutie beveelt aan alle inwoners van deze geen ongeacht hun ras zullen en alle openbare faciliteiten.

RAELISCH KABINET EWIJZIGD

Jeruzalem. — Het Israelische lement heeft met 56 tegen 34 mmen een door de socialistie premier, Ben Goerion, voorstelde wijziging van het kabinet goedgekeurd. Een motie van geen vertrouwen, die door de verenigde oppositie werd aanhangig gemaakt, werd met 50 tegen 36 stemmen bij acht onthoudingen verworpen. De kabinetsherziening was nodig door de terugtrekking van twee ultra-godsdienstige groeperingen uit de coalitie in September jl.

TALAL MAAKT HET BETER

Cairo. — De gezondheidstoestand van ex-koning Talal van Jordanië is aanmerkelijk verbeterd.

Dezer dagen bracht Talal verscheidene dagen in gezelschap van zijn echtgenote, Zain, en twee van hun kinderen door.

ROOK OVER NEW YORK

Albany. — De stad New York is in dichte rookwolken gehuld afkomstig van bosbranden in de staat New York. Als gevolg van de droogte braken sedert Vrijdag 34 grote branden uit. De rook hangt zo dicht boven de bossen, dat vliegtuigen, die vuurhaarden moeten opsporen, hun taak niet naar behoren kunnen vervullen.

BRAND IN BOSTON

Boston. — Een brand, die gisteren in Boston gewoed heeft, blijkt een van de grootste in de geschiedenis van deze stad te zijn geweest. Na twintig uren was men eindelijk het vuur meester. Een 300 meter lange loods op de werven waarin rubber was opgeslagen werd een prooi der vlammen, die naar raming een schade van 250.000 dollar hebben aangericht.

De Dusseldorpse pianist Heinz Arntz heeft zijn „wereld-record" onafgebroken piano-spelen wederom met een half uur verbeterd.

Te Krefeld heeft hij 222 uur aan een stuk gespeeld.

Recht tot het hart

De ware liefde zoekt niet deze of gene, maar wil zich breiden over al wat leeft.

PRINS VERTROK NAAR COLOMBIA

Mexicostad. — Na een reis van 500 km kwam prins Bernhard Zaterdag te Vera Cruz aan, waar hij verbleef ten huize van president Alemán. Hij gebruikte de lunch te Jalapa, halverwege Mexicostad en Vera Cruz.

De Prins vertrekt hedenochtend naar het eerste Zuidamerikaanse landen op deze reis, namelijk Colombia. De prins reist per speciaal K.L.M.-toestel „Schiedam" en zal een week in Colombia doorbrengen.

Toestand der Joden in Oost en West Europa nog steeds hachelijk

Chicago — De voorzitter van het Amerikaanse Joodse Comité, Jacok Blaustein, heeft in een rapport bijzonderheden bekend gemaakt over de Joden in Oost- en West-Europa.

Ten aanzien van het Sovjetblok zegt Blaustein dat 400.000 Joden zich in deze landen in een „hachelijke situatie" bevinden en tot elke prijs willen emigreren, zonder hier echter langs wettige weg de kans voor te hebben. Sinds het einde van de tweede wereldoorlog zouden reeds meer dan 300.000 Joden uit de communistische landen zijn gevlucht.

Blaustein verklaart dat tienduizenden Joden uit hun woonsteden in Hongarije en Roemenië gedeporteerd zijn naar „primitieve woonplaatsen op het platteland of in werkkampen". Ook in Polen en Tsjechoslowakije worden de Joden hevig vervolgd, aldus het rapport.

Over West-Europa zegt Blaustein, dat hier neo-Nazi's en neo-fascisten aan invloed winnen. Hij noemt hierbij West-Duitsland, Italië en Frankrijk.

Tenslotte geeft het rapport enige cijfers over het aantal Joden in de verschillende landen: Engeland: meer dan 450.000; Frankrijk: bijna 300.000; Italië en België: minder dan 40.000; Nederland evenals Zwitserland: ongeveer 20.000; de Scandinavische landen en Finland: ongeveer 25.000; Duitsland: 20.000; Oostenrijk: 14.000; Griekenland: 7.000; Spanje en Portugal ieder ongeveer 3.500 Joden.

TOCH EEN PADDESTOEL? — Toen de mensendwergen bij de Monte Bello eilanden de reuzengeest gadesloegen, die zij — als weleer in de sprookjes van duizend en één nacht — uit de fles te voorschijn riepen, meenden hun verbaasde ogen, dat de Engelse atoomgeest van geheel andere gestalte dan de Amerikaanse was. De atomaire Uncle Sam vertoonde zich immers stereotiep in de vorm van een paddestoel, terwijl John Bull losser van lijf en leden scheen en slungelig de lucht in zwaaide. Ofschoon.... met de ogen van de mensendwergen keek ook het koude oog van de camera toe, en is het achteraf niet.... toch een paddestoel?

het nieuws van vandaag

Heden wordt in de Verenigde Staten het lot geworpen, het lot over twee mensen, die zich de laatste maanden tot aan de grens van de menselijke draagkracht hebben uitgesloofd om de dobbelsteen naar hun zijde te doen overkantelen. Een van deze twee is Dwight Eisenhower, een wereldberoemd man, die verkozen heeft de partij te vertegenwoordigen, welke in het Amerika van vandaag de minste kansen heeft. De ander is Adlai Stevenson, Gouverneur van de Staat Illinois, die buiten de grenzen van zijn staat vrijwel onbekend genoemd moest worden. Bij de start van de wedloop, lag Eisenhower, waar verkiezingen in Amerika gemeenlijk een buitengewoon persoonlijke aangelegenheid zijn, qua persoon, mijlen ver aan de kop. Het enige waar Stevenson op rekenen kon, was, dat hij een sterkere partijwind in de rug had.

De maanden, waarin deze gegadigden voor de kroon naast elkander voortsnelden, hebben ons echter als meest interessante bijzonderheid geleerd, dat Stevenson meer mee had dan de Democratenwind alleen; hij blijkt politieke sprintspieren te hebben, die sterker zijn dan die van zijn mededinger. Ondanks het aureool der internationale roem, die de persoon van Ike omstraalt, was Stevenson hem de baas als spreker en als humorist niet alleen, maar ook en vooral in de diepte der gedachten die hij in zijn grote toespraken verwerkte. Daarom is het Stevenson die gedurende de race de grootste winsten behaald heeft, zelfs wanneer Eisenhower er in slagen zou als eerste over de presidentiele eindstreep te gaan.

Het is overigens merkwaardig de verandering te volgen, die de figuur van de generaal met de vijf sterren ondergaan heeft op het alledaagse slagveld van de politiek. Toen hij er in Parijs nog ver van verwijderd was, toen hij als candidaat nog slechts in de dromen van het publiek bestond, werd hem de magische kracht toegekend, die het Caesariaanse „Veni, vidi, vici, ik kwam, ik zag, ik overwon" van zijn grote voorganger ook in de politiek zou waar maken. Maar toen hij eindelijk afdaalde van zijn Olymp en zich in het mierennest der menselijke interessen waagde, werd zelfs hij plotseling mier met de mieren, heeft hij zijn tanden op elkaar moeten zetten om zijn Republikeinse mededinger Taft te verslaan, en heeft hij meer dan opéén geklemde tanden nodig gehad om althans nek aan nek met Stevenson de eindstreep te naderen.

Nek aan nek

Door de Gouverneur van Illinois, de man die eens verklaarde zich liever voor het hoofd te schieten dan candidaat te zijn, is in deze campagne eerder het omgekeerde gepresteerd. Uit nationale zowel als internationale onbekendheid heeft deze persoon zich in enkele maanden opgewerkt tot een figuur, wiens woorden niet slechts Amerika maar geheel de wereld bewonderend overweegt. Waar wij, en velen met ons, na de keuze van Eisenhower tot Republikeins candidaat voor de Democraten slechts succes konden verwachten, wanneer zij Truman als candidaat t.o. de Generaal zouden stellen, Truman met zijn volkse overtuigende schreeuwende redeneertrant, daar heeft Stevenson bewezen dat de mogelijkheid bestond zich in enkele maanden tijds tot een persoonlijkheid te maken waarin de massa geloven kan, en dat wellicht nog meer dan in Truman zelf. Het is de enorme verdienste van Stevenson en van niemand anders dan hij, dat vandaag nu de verkiezing in de weegschaal hangt, zijn keuze even goed mogelijk geacht wordt als die van Ike. Hij heeft dat wonder eigenhandig verricht.

Het is de wijze waarop hij in deze renbaan gelopen heeft, die hem in staat stelde Eisenhower ter zijde te komen, zo niet voorbij te streven.

Hoe de uitslag der stemming zal luiden, laat zich moeilijk voorspellen. Gemeten aan de Amerikaanse, d.i. overwegend Republikeinse pers, zou men geneigd zijn het meest in een overwinning van Stevenson te geloven. Want omdat deze pers meen geneigd zijn naar de kant van Eisenhower af te ronden, en omdat zij in hun diagnose van de situatie schoorvoetend tot de erkenning van een nek aan nek race kwamen, dringt het vermoeden zich op dat het zeer wel mogelijk is, dat de werkelijkheid de strijd al afgerond heeft in de richting van Stevenson.

Dit is een gissing waarvan de juistheid al dan niet binnen luttele uren zal blijken.

De toeristen industrie

Naarmate de tijd verstreek...stegen de begrotingskosten

Ook hier het euvel, "experts," die geen experts waren

In onze vorige artikelen hebben wij o.m. in het kort de invloed van de KLM, alsmede het geval „Roozen" behandeld. Nu moeten wij kennis maken met de beide technische heren, architect Bakker en Ir Grootte, die evenens een uiterst belangrijke rol hebben gespeeld in de opzet en plaats van het luxeuze stadshotel in het Rifwater aan de Van Slobbeweg met kamers van Cfl. 50.000,— per stuk. Wij waren — en zijn nog steeds bij het gezonde principe toegedaan, dat technische heren zich uitsluitend moeten bepalen tot het technische gedeelte van een plan en zich niet moeten bemoeien met de commerciele merites er van. Maar in de rammelende organisatie van de Hotel Commissie, resp. Hotelbedrijven, was dat eenvoudig beginsel volkomen zoek. Zij debatteerden rustig mede over wat in het belang van ons eiland gedaan moest worden om de toeristen-industrie tot ontwikkeling te brengen, ofschoon dat onderwerp geheel buiten hun gezichtskring viel.

Ir Bakker arriveerde op Curaçao enkele jaren vóór het uitbreken van de oorlog. Hij is een zwager van de heer Groote, gewezen directeur van het Departement van Openbare Werken. Hij werd onmiddellijk als bouwkundig ingenieur, resp. als architect bij genoemd Departement aangesteld.

De heer Bakker moest plannen van Gouvernementsgebouwen maken, huizenplannen van de burgerij beoordelen, alsook werd hem de opdracht gegeven een wegenplan te maken, dat hem geruime tijd heeft bezig gehouden. Hij vergezelde Ir Groote op de vergaderingen van de Bouwcommissie, om deze van advies te dienen.

Vol lid....

Aantekening verdient hier dat architect Bakker, ook na het vertrek van Ir Groote, de vergaderingen van laatstgenoemde commissie bijwoonde. Hij was klaarblijkelijk in een onbewaakt ogenblik tot vol lid gebombardeerd, ofschoon hij toen al zijn eigen kantoor had en zeker niet de rechte man was om over plannen van zijn concurrenten te oordelen, noch om deel te nemen aan de beraadslagingen van de Commissie over zijn eigen ingediende plannen.

Via Ir Groote kon hij in 1947 de vergaderingen van de Hotel-Commissie, resp. Hotelbedrijven, bijwonen.

In 1947 opende architect Bakker zijn eigen kantoor in de stad en hij kon dus vanaf dat tijdstip particuliere opdrachten aannemen, resp. solliciteren.

Zijn relaties met de Hotel Commissie kwamen hem bijgevolg wel zeer van pas. Bovendien werd in de boezem van die Commissie gretig geluisterd naar de vrijheid van Ir Groote, die tot 30 Juni 1949 aan de beraadslagingen bleef deelnemen en ook vaak naar buiten actief optrad.

Niet mis

Het resultaat liet dan ook niet lang op zich wachten, ofschoon men niet met volle zekerheid aan de weet komt, wie nu eigenlijk architect Bakker zo sterk naar voren geschoven heeft. In Mei 1947 werd hem door de Hotel Commissie, sedert Januari van dat zelfde jaar Hotelbedrijven genaamd, de uitnodiging verstrekt tot het maken van een voorlopig schetsplan van het te bouwen hotel. Tevens kreeg hij het verzoek zijn condities te willen mededelen.

En deze waren niet mis. Zij waren gebaseerd op de „Algemene regelen betreffende de honorering van Architecten", in gebruik in Nederland, alsof hij een man was, die van hotelbouw alles afwist.

Voor het maken van een voorlopig schetsplan berekende hij 0,9% van de totale bouwsom. Voor het nader uitwerken der plannen, voorbereiden, aanbesteden en leiden van de uitvoering 5.5% van de totale bouwsom, waarvan dan het loon van het voorlopig schetsplan moest worden afgetrokken.

In zijn antwoord „veronderstelde" de heer Bakker dat de „werkelijke" bouwkosten ongeveer Cfl. 600.000,— zouden bedragen. Op zichzelf een vrij onbegrijpelijk bedrag!

Hij rekende voor dat zijn honorarium voor een voorlopig schetsplan (perspectief) dan zou bedragen Cfl. 5400,—. Verdere plannen (geen bestektekeningen), voorbereiden, aanbesteden en leiden van de uitvoering (Directie van het werk) zouden komen te staan op Cfl. 27.600,—, tezamen Cfl. 33.000,—, zijnde 5.5% van de bouwsom. Naderhand zou dit bedrag nog oplopen tot Cfl. 40.000,—. Reis- en verblijfkosten buitenlands, o.m. om andere hotels in de Caribean Area te bezoeken en te bestuderen, kwamen natuurlijk ook voor rekening van Hotel-bedrijven.

Geschrokken

Het Bestuur van Hotelbedrijven scheen van deze condities nogal geschrokken te zijn, aangezien het in totaal op ongeveer 1% van de bouwkosten had gerekend. Het riep dan ook een vergadering bijeen om deze voorwaarden, die 5½ maal zo hoog lagen dan het gedacht had, te beoordelen. Klaarblijkelijk had architect Bakker goede supporters in de vergadering, want hij

kreeg later zijn eisen toch ingewilligd.

Intussen was Hotelbedrijven op een of andere manier, hoe dat ligt voor ons nog in het duister, in contact gekomen met de Amerikaanse aannemersfirma George F. Driscoll & Co te New York, die een dochtermaatschappij in Caracas heeft. Daar er klaarblijkelijk gevaar dreigde, dat deze uitgenodigd zou kunnen worden een „voorlopig" schetsplan te maken, veranderde architect Bakker op een vergadering van Augustus 1947 zijn prijs van Cfl. 5400,— in Cfl. 2700.—, welke offerte werd aanvaard. Veel kwaad zou dat de heer Bakker niet doen, want naderhand zou zijn honorarium toch de hoogte van Cfl. 40.000,— bereiken.

Enige verdere toezegging wilde de vergadering hem voorlopig nog niet doen, ofschoon hem medegedeeld werd dat het in ieder geval in de bedoeling lag hem met het toezicht te belasten.

Eerste reis van architect Bakker

De heer Bakker bracht op diezelfde vergadering van Augustus 1947 de wenselijkheid naar voren om de bouwtrant van tropische hotels in de naburige landen en eilanden te bestuderen, alvorens zijn eigen schetsplan te maken. Hotelbedrijven ging hiermede accoord.

Op zichzelf zo gek niet, indien men in aanmerking neemt dat genoemde architect nog nooit plannen van een hotel, en zeker niet van zo'n luxueus hotel, gemaakt had.

Ons bezwaar tegen architect Bakker

En ziedaar, ons groot bezwaar tegen de keuze van de heer Bakker. Welke ook de verdiensten van deze architect geweest mogen zijn, hij was naar onze mening volkomen ongeschikt om plannen uit te werken van een luxueus hotel, dat op drie millioen Curaçaose guldens zou komen te staan. Dat is gespecialiseerd werk en niet het werk van de eerste de beste architect. Er komt bij de bouw indeling en inrichting van een dergelijk hotel zoveel kijken, dat men over een grote ervaring op dat gebied moet beschikken om behoorlijk en snel werk te leveren. Ook dient men een flinke organisatie achter zich te hebben om de tekeningen bijtijds klaar te krijgen.

Naderhand zou ook blijken dat architect Bakker in zijn functie van Directie van het werk geen voldoende „poid" had bij de Amerikaanse aannemersfirma. Dit leidde tot ernstige strubbelingen, die duurden totdat de contracten werden afgekocht.

De heer Bakker moet een en ander ook wel geweten hebben, maar hij liet zich een dergelijk groot project niet voorbij zijn neus gaan. Ervaring of geen ervaring!

Hoeveel keer dan ook zijn plannen gewijzigd moesten worden, hetzij door opmerkingen van de heer Roozen, die op zijn beurt weer andere mensen in Nederland consulteerde, hetzij door Driscoll, is niet te tellen. Daardoor kwamen zij ook bijna niet gereed.

Maar hij voer er niet slecht bij. Doordat de bouwkosten stegen, steeg ook zijn architectenloon: Het zo-evengenoemde bedrag van Cfl. 27.600,— steeg tot Cfl. 40.000,—, terwijl Driscoll andere tekeningen maakte a raison van ongeveer Cfl. 24.000,—. natuurlijk buiten zijn „fixed fee" van ongeveer Cfl. 180.000,—.

De rol van Driscoll & Co te New York

Wie deze Amerikaanse onderneming zo sterk naar voren geschoven heeft, ligt voor ons nog in het duister. Eerst eind December 1947 werden omtrent de dochtermaatschappij in Caracas inlichtingen ingewonnen en deze waren niet onverdeeld gunstig. Wel leverde een Bank een goed rapport in, maar dat ging in hoofdzaak om haar financiële standing. Zij werkte met een kapitaal van Bs. 300.000,—. Een ander rapport meldde dat zij weliswaar geen moeilijkheden met het Gouvernement van Venezuela gehad had, voor wie zij gebouwd had, maar er schenen zich moeilijkheden met particulieren te hebben voorgedaan.

Desalniettemin ging Hotelbedrijven klaarblijkelijk gaarne met Driscoll in zee. Een verder onderzoek omtrent standing, verrichte arbeid, organisatie, enz. werd niet nodig geoordeeld. Enige „diehards" van het Bestuur van Hotelbedrijven waren van mening dat genoemde maatschappij veel ervaring had in het bouwen van tropenhotels, doch dat is naar onze mening zeer dubieus.

Architect Bakker reist

De relaties tussen Hotelbedrijven en Driscoll waren nu langzamerhand zo geworden, dat het nodig werd geoordeeld dat architect Bakker een bezoek aan het Hoofdkantoor te New York bracht, om de door hem gemaakte voorlopige schetsplannen te bespreken.

Dit geschiedde in Januari 1948. Hij kreeg van Hotelbedrijven autorisatie om de nodige veranderingen in zijn schetsen te maken, indien deze uit een technisch en/of economisch oogpunt wenselijk mochten blijken.

Hij bleef een maand te New York en zijn bezoek kan voor de objectieve beoordelaar niet bepaald succesvol genoemd worden.

Driscoll wist klaarblijkelijk wèl wat zij wilde. Een dag vóór zijn vertrek werd hem door deze firma haar begroting ter hand gesteld, zodat hij aan Hotelbedrijven moest rapporteren, dat hij geen tijd had gehad deze aan een grondige bespreking te onderwerpen.

De raming van de bouwsom kwam uit op ongeveer Cfl. 1.600.000,—, niet meegerekend de diverse installaties, inrichtingen, inventaris, enz., die ook nog eens een half millioen zouden bedragen. Tezamen Cfl. 2.100.000,—, welk bedrag in de komende maanden zou stijgen tot Cfl. 3.000.000,—.

Architect Bakker bracht na zijn terugkomst een rapport uit, waarin hij tot de slotsom kwam dat hij wel een à twee ton dollars kon bezuinigen.

Jammer is het, dat Driscoll zich daar weinig van aantrok, ook het tekenen van het contract.

Hier zij opgemerkt dat de heer Roozen tegelijk met de heer Bakker in New York was om de installaties, inrichtingen en inventaris te bestuderen en prijzen aan te vragen.

Enigszins zonderling was het, dat toen de heer Roozen in Amsterdam was teruggekeerd, hij een zeer groot aantal opaanmerkingen aan Hotel bedrijven zond op de gemaakte plannen. Op zijn minst genomen was dat toch vreemd, omdat beide heren geruime tijd samen in New York waren geweest. Wij vermoeden echter, dat de heer Roozen eerst zijn vrienden in Nederland wilde consulteren, alvorens hij zijn mening op papier zette.

Hoe het ook zij, de begroting van Driscoll ging daarmede weer een flink stuk omhoog. Zij kwam nu een heel eind over de twee millioen Curaçaose guldens en flink op weg naar de drie millioen.

De devotie tot O. L. Vrouw van Coromoto

door P. L. van Dijk O.P.

Directeur van de Broederschap van O.L. Vrouw van Coromoto

Verschijningen van de H. Maagd

I

Nu binnen enkele weken op de 3 Benedenwindse eilanden Aruba, Bonaire en Curaçao grootse feesten zullen gevoerd worden ter ere van O.L. Vrouw van Corómoto, heeft men mij van verschillende kanten gevraagd om er over te schrijven.

Aanvankelijk wilde ik weigeren. Want — zo dacht ik — om over Nuestra Señora de Coromoto te schrijven, moet je over een weelderige stijl en Spaanse welsprekendheid beschikken. Toch ben ik er toe overgegaan, omdat de meeste lezers van de Amigoe niet zozeer een tractaat over de waarde van de Maria-devotie verlangen als wel een uiteenzetting van de oorsprong van deze devotie. Je hoort er over praten; in de kerken zie je een beeld of schilderij van O.L. Vr. van Coromoto en onwillekeurig vraag je je af: Wat is daar gebeurd? Hoe zijn de mensen er toe gekomen om de H. Maagd aan te roepen onder die titel?

Geschiedenis

Na de ontdekking van het vasteland van Zuid-Amerika stichtten de Spanjaarden al spoedig enige steden in het tegenwoordige Venezuela en in het jaar 1591 vestigden zij zich op een hoogte aan de rivier Guanare en gaven de stad de welluidende naam van „Ciudad del Espiritu Santo del Valle de San Juan de Guanare". Het ligt ongeveer 330 K.M. ten Zuiden van Puerto Cabello. De Indianen, die in de 16e eeuw daar in de omgeving leefden, werden „Cospes" genoemd en een van hun stammen was die der Coromotanen, welke stam vooral leefde in de uitgestrekte wouden tussen de steden Guanare, Tocuyo en Barquisimeto. Uit vrees voor de Spanjaarden, die de Indianen soms tot arbeiden dwongen, hielden deze vrijheid-lievende stammen zich in de bossen verborgen.

Verschijningen.

Eerste verschijning in 1651.

Nu verhaalt de geschiedenis hoe in het najaar van 1651 het opperhoofd der Coromoto-Indianen met zijn vrouw door de bossen ten Zuiden van Guanare trok, toen zij plotseling vlak bij een kreek iets geheimzinnigs zagen. Een onbeschrijfelijk schone dame met een kindje op haar arm, kwam over het water naar hen toe en begon hun toe te spreken in de taal van hun stam. Zij verzocht het opperhoofd om, althans tijdelijk, de woeste bergstreken te verlaten en zich nabij een nederzetting der blanken te vestigen. Zij moesten zich laten dopen zodat zij de hemel zouden kunnen binnen gaan. Toen verdween zij weer op geheimzinnige wijze. Het opperhoofd begreep de opdracht maar half, doch enige dagen later reisde er een vrome Spanjaard, Don Juan Sanchez uit Guanare door dezelfde streek en gaf hem nadere uitleg.

Gehoor gevend aan de hemelse aansporing, trok het opperhoofd met zijn stam — een kleine honderd man — naar een streek dicht bij de rancho van Juan Sanchez, welke streek nu „Coromoto" werd genoemd, ongeveer 10 K.M. ten Zuiden van Guanare.

Daar ontginden zij de grond en kregen zij godsdienstonderricht en spoedig werden de eerste Indianen gedoopt. Maar na verloop van enkele maanden kreeg het opperhoofd spijt van zijn besluit; hij verzuimde de godsdienstonderrichtingen en wilde niet gedoopt worden.

Tweede verschijning

In de namiddag van 8 Sept. 1652 waagde Don Juan Sanchez een poging om het opperhoofd er toe over te brengen de oefeningen ter ere van de H. Maagd op die avond bij te wonen. De Indiaan, maakte zich boos en geheel en al ontstemd trok hij zich terug in zijn hut, waar zijn vrouw en haar zuster met een zoontje van 12 jaar de enige aanwezigen waren. Terwijl hij zich ter ruste wilde begeven, maakte hij het plan om ondanks de hemelse opdracht toch naar de woeste bergstreken terug te keren. Terwijl hij zo bezig was met zijn boze plannen, werd zijn aandacht op eens getrokken naar een licht en zie.... daar was dezelfde dame, die hij 't vorig jaar gezien had en die hem toen die vervelende opdracht gegeven had. De drie andere Indianen knielden in sprakeloze bewondering voor haar neer, maar het opperhoofd schreeuwde in woede:

„Hoe lang nog ga je door met mij lastig te vallen? Je kunt gerust weggaan, want ik doe toch niet wat je me oplegt."

Zijn vrouw kan dergelijke astrante taal niet verdragen en roept hem toe: „Spreek toch niet zo met die dame en wees niet zo kwaadwillig!" Het opperhoofd wordt hoe langer hoe kwader, hij springt van zijn bed af, grijpt zijn pijl en boog om haar te doden, maar.... de verheven dame komt zonder vrees naar hem toe. Hij zakt op zijn knieën voor haar voeten en wil haar vastgrijpen, maar meteen is Zij verdwenen.

Verstijfd van schrik, blijft het opperhoofd neer geknield liggen. In zijn hand houdt hij iets vastgeklemd. De anderen komen dichterbij en zien een plaatje van de H. Maagd. De arme man volhardt in zijn boosheid; kwaad loopt hij zijn hut uit, verstopt het plaatje in het stroo van het dak van zijn hut en begint zijn mannen aan te sporen om op te breken en terug te keren naar hun bossen.

In de loop van de nacht vlucht het kleine ventje naar Don Juan Sanchez en vertelt hem wat er 's avonds is gebeurd in de hut van zijn oom. De volgende morgen vindt Don Juan de beeltenis en plaatst haar in een houder, een primitieve schrijn. Spoedig gebeuren er voor deze schrijn wonderbare dingen en zo ontstaat de devotie tot O.L. Vr. van Coromoto.

De eerste, die een gunst van de H. Maagd verwerft, is het opperhoofd. Op de morgen na de verschijning trekt hij met enige mannen de bergen in, maar hij wordt gebeten door een vergiftige slang. Zijn mannen zien daarin de wraak van de hemelse dame en laten hem aan zijn lot over.

Zal hij in uiterste verlatenheid sterven? Heel toevallig ziet een vrome reiziger hem langs de weg liggen. Deze gaat naar hem toe en ten slotte vraagt het opperhoofd, overwonnen door de genade, heel ootmoedig het H. Doopsel en sterft enige uren later.

CURACAO

ANTILLEN SCHAREN ZICH AAN ZIJDE VAN NEDERLAND

Naar doorgaans wel ingelichte bronnen ons wisten mede te delen, heeft de Antilliaanse Regeringsraad tijdens de besprekingen met de Surinaamse Regeringsmissie zich op het standpunt gesteld dat de thans ontstane situatie met betrekking tot het zelfbeschikkingsrecht naar het inzicht van de Antilliaanse Regering bevredigend geregeld is en dat derhalve Nederland géén rapportage meer behoeft te leveren over de Nederlandse Antillen.

Haar vertegenwoordiger op de conferentie van de Verenigde Naties mr Debrot, zal dienovereenkomstig dit als standpunt van de Antilliaanse Regering verklaren. Uit diezelfde bronnen vernamen wij nog, dat het vertrouwen gerechtvaardigd is, dat straks bij de voortzetting van de RTC met Nederland een definitieve regeling zal kunnen worden getroffen.

DANCE FOR POPPY FUND

On Wednesday Evening, November 5th, the Britannic Club is organizing an informal dance at Piscadera Bay in aid of the Earl Haig Poppy Fund. The well-known El Crystal Band will provide the music, and there will be a lottery held consisting of 28 prizes which have been kindly donated by various firms, and several special prizes sold by American Auction, also lucky door prize numbers.

The Britannic Club, whose members are women, who were born in Great Britain, Canada and Australia, and also women who are married to Englishmen, have been very active helping to swell the Poppy Fund. They have already had several Bridge and Canasta drives and a White Elephant sale. The members will assist in selling poppies also. Mrs. de Nieuwe, one of the active members of the Club is holding a morning Coffee Party at her home on November 7th when she will sell plants to help raise funds for the same goal.

The Poppy fund started by Earl Haig immediately after the first world war, is administered by the British Legion (i.e. Ex-Servicemen's Association) and funds are used for the rehabilitation of disabled and blinded ex-servicemen of both wars. These ex-servicemen are taught crafts and professions that they can do in spite of their disability and are taught to become useful members of society. All poppies are made in a special factory staffed by disabled ex-servicemen. While essentially a British Fund no allied ex-servicemen in British Territory have ever been refused assistance.

Members of Piscaderabaai Club are heartily welcome. Tickets will be available at the gate of Piscaderabaai Club.

MINISTER KERNKAMP OP 14 NOVEMBER NAAR CURACAO

In aansluiting op ons bericht van gisteren m.b.t. de komst van Z. Exc. Minister Kernkamp wordt ons door de Nederlandse Voorlichtingspost medegedeeld, dat Minister Kernkamp op Vrijdag 14 November a.s. per KLM uit New York zal vertrekken en op dezelfde dag in de Antillen zal arriveren. In New York voert Minister Kernkamp besprekingen met de Nederlandse delegatie ter Verenigde Naties. Op 20 November vertrekt Minister Kernkamp naar Suriname en op de 27ste naar Nederland.

ACADEMISCHE VOORDRACHT OVER „NEDERLAND EN ZIJN EXPORT".

Mr J. Milius, directeur van de Kon. Ned. Jaarbeurs en waarvan wij gisteren zijn bezoek aan de Antillen wisten te melden zal op Donderdag 6 November te 20.15 uur een Academische voordracht over „Nederland en zijn export" houden. Deze voordracht die onder auspiciën van het „Comité tot Bevordering van de Wetenschap" staat vindt plaats in het Cultuurcentrum.

KLM OPENT VRACHTDIENST

Op Woensdag 5 November a.s. zal de KLM beginnen met het onderhouden van een regelmatige vrachtdienst tussen Curaçao—Amsterdam v.v..

Voorlopig is de frequentie vastgesteld op 1 x in de 14 dagen. Het vertrek is vastgesteld op halfacht v.m. Deze dienst zal worden uitgevoerd met een speciaal hiervoor ingerichte DC-4. Bedoelde machine kan een zeer grote lading meevoeren.

SMALFILMLIGA CURACAO

De eerstvolgende werkavond van de Smalfilmliga Curaçao wordt gehouden op Donderdag 6 November om kwart over acht in Club J.P.F.

Het volgende programma wordt vertoond:

1. Film-krakelingen.
2. Avonturen met veterband.
3. Lang en Gelukkig.
4. Uit de school van Lieftinck.
5. Puerto-Rico (16 mm).

Toegankelijk voor leden, donatcurs en belangstellenden na afspraak met een van de bestuursleden.

AANKOMST VLIEGTUIGEN

Het KLM vliegtuig dat Zondag van Nederland vertrok landde hedenochtend 04.53 uur Curaçaose tijd op Hato.

SCHEEPVAARTBERICHTEN

Bennekom van Christobal, **Cape Ortegal** v Iquique nr Alexandrie, **Noordzee** nr zee en **Posseidon** nr Aruba.

HET WEER

Max. temp. 31.8 C. (89,2 F.), min. 26.7 C. (80,1 F.) en gem. 28.6 C. (83,5 F.), Max. wind 16, min. 3 en gem. 10 knopen. Vochtigheidsgehalte 74%. Bewolking: licht bewolkt 20, bewolkt 4 uren.

BURGERLIJKE STAND.

Geboren op: 29 Oct. zoon van J. Wijngaarde en G. Juliet, dochter van B. Geronimo en A. Janga, zoon van F. Swalf en S. Amaya, dochter van P. Walkes en S. Leander.

Ondertrouwd op 30 Oct.: L. S. Straatman en J. M. S. Weel, D. F. Raveneau.

Getrouwd op: 28 Oct. E. J. Gilliard en U. E. J. Fonsé, N. D. Jacob en A. M. Gibson; 29 Oct. M. O. Swivas en M. C. C. Evertsz; J. F. Muller en A. I. Nasbet, C. Canas en J. J. Papa, J. L. Bonifacio en I. Pietefnella; E. E. Martina en A. F. Sparen, A. E. Louiza en F. F. Martes, F. C. Angela en V. E. Kwidama, S. V. Juliana en F. V. Calmera, H. S. Pieter en J. M. Lourens; 30 Oct. S. L. O. Elisabeth en T. A. Fos, J. C. Amasia en N. M. Albertina, H. M. Cijntje en A. F. Schoop.

Levenloos geboren op 27 Oct.: kind van E. S. Mossart en F. J. Beers, kind van L. T. de Lima en R. A. Corporan.

Overleden op: 2 Febr. V. A. Scoop (vrouw 24 j.); 23 Oct. S. A. Morales (meisje 8 maanden); 24 Oct. C. M. Hoop-A-Hing (vrouw 74 j.); 26 Oct. C. A. Hildeman (vrouw 69 j.), R. J. Galfetena (man 49 j.).

Geboren op: 27 Oct. dochter van A. Derkx en A. v. den Hamburgh; 28 Oct. zoon van A. Spencer, zoon van R. Denooni en M. Cabaro, zoon van M. Santiroma; 29 Oct. zoon van E. Carons en S. Heyliger, zoon van E. Martes en F. Domanilda; 30 Oct. ... van R. Seedor en L. Klimsop, zoon ... Lebar en M. Bonafacia, zoon van C. ... be en G. Chapman, zoon en doch... O. Kort en A. Ramazan; 31 Oct. zo... H. Wooter en M. Douglas, dochter ... Geene en R. Evers, zoon van O. W... E. v. Rosberg, dochter van W. Hosé ... Reinita, dochter van G. Ignasius en E... merman, zoon van E. Defoe en I. ... zoon van B. Chacelin en H. Dovali; ... zoon van R. Comenencia en I. A... dochter van J. Mendes Bacalhan en R... zalvez, zoon van E. Bregita en M. Fr... zoon van J. Plantijn en R. Gavidia, ... van V. Leonora en A. Lopez Penha... van J. Kranendonk en J. Groen, zoo... J. Mercelina en E. Meulens; 2 Nov. zo... G. Howell en C. Davis, dochter van A... ne en C. Walmingham, zoon van V. ... en G. Jansen, zoon van L. Martes ... Esplodina, zoon van E. Harreman en ... mez, zoon van L. Sabina, zoon van J... en R. Juliet; 3 Nov. dochter van I. ... en J. Merison, zoon van L. Araujo en ... xeira.

Ondertrouwd op 3 Nov.: H. R. F... E. H. Sprock, B. R. Richardson en ... Brooks.

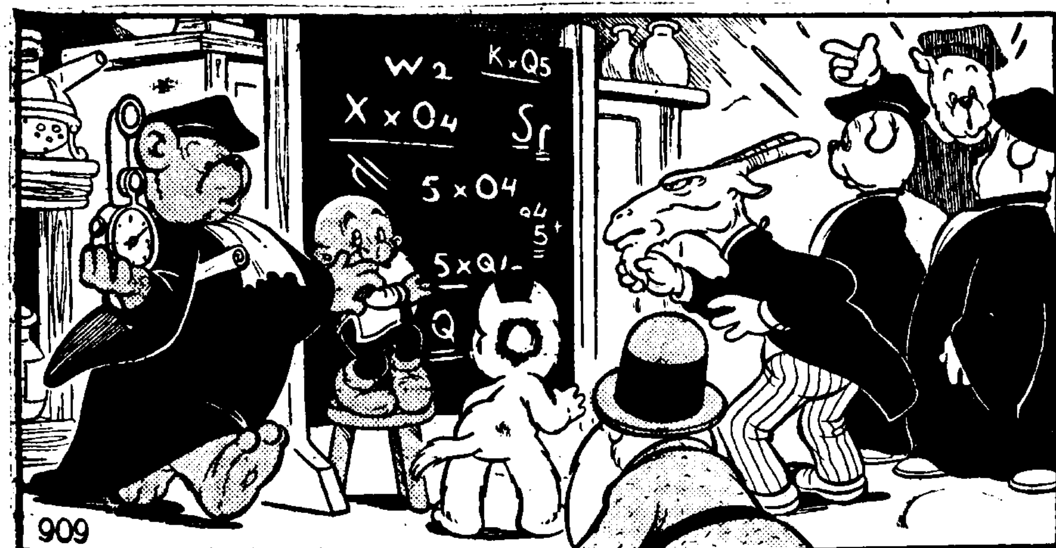
Getrouwd op 3 Nov.: D. Blanken en ... Ecker.

Levenloos geboren op: 25 Oct. kin... R. L. Sillië en J. A. Semeler; 26 Oct... van M. M. Mademilia en C. J. Zimm...

Overleden op: 27 Oct. R. Medina ... 49 j.); 31 Oct. R. O. Isenia (vrouw ...

— Prof. Auguste Picard met zijn zoon Jacques te N... aangekomen om voorbereidi... te treffen voor een poging ... in 1923 door prof. Beck gev... de diepzeerecord te verbet... Picard wil afdalen bij het e... Ponza, waar de zee onge... 4000 meter diep is.

KWETAL, DE BREINBAAS

ofessor Sickbock was de eerste, die zijn spraak terugvond. pperloot!" zei hij, „dat is alleszins verbazingwekkend! Het een wereld van gedachten voor mij! Welk een vernuft!"

t deze woorden bedoelde hij natuurlijk de formule, die Kwetal t zwarte bord geschreven had. Die formule bestond alleen maar n paar getallen, die noch de lezer, noch mijzelf ook maar iets n, maar die de professoren sprakeloos van bewondering ten.

ben blij, dat u het aardig vindt!" zei de dwerg. „Ik vond het ook wel leuk, maar ik heb maar een klein denkraam, ziet u? had dit eens aan heer Bommel willen laten zien, want die weet "

het drukkende zwijgen, dat op deze woorden volgde, trad heer van achter het schoolbord te voorschijn en duwde de dwerg een eenvoudige handbeweging opzij.

ijn.... eh.... mijn assistent heeft deze formule vast uitge- t!" legde hij uit. „Ik.. eh.... wij zijn namelijk bezig met een nieuwe vinding op het gebied van ..eh.... het gebied der.... eh.."

„Het gebied van de dimensie-heveling!" vulde de dwerg aan.

„Juist!" vervolgde heer Bommel. „De drie mensje Everling! En wanneer u nu allemaal weggaat kunnen wij verder werken! Er is nog heel wat te doen en we kunnen geen potkijkers gebruiken! Vooral die Sickbock, die zichzelf professor noemt, is een zeer storend iemand! Wanneer ik me niet vergis, wilde hij zelfs beweren, dat ik de tafel van twee niet kon opzeggen! Alsof ik niet wist, dat men een tafel niet opzegt. Men gaat er aan zitten!"

„Hahahaha!" riepen de professoren, beschaafd lachend. Ze dachten, dat heer Bommel een grapje maakte. Maar Sickbock was van een andere mening.

„Foei!" kreet hij. „Deze.... deze windbuil! Hij weet niet eens wat een tafel is! Maar ik zal hem! Ei!"

En hij snelde het laboratorium uit, terwijl hij in zichzelf de formule, die hij op het bord gelezen had, herhaalde. Hij was iets van plan....

dio bestel in de Ned. Antillen

lame Radio uitzendingen kunnen een gevaar betekenen

voerig heeft men zich beraden over de vraag aan welke eisen oede radio-omroep heeft te voldoen.

gelijke eisen kunnen nimmer in al te starre regels kunnen wor- esteld, omdat een radio-programma een levend en levendig l moet vormen, met een sterke inslag van ontspanning en een l aanpassingsvermogen, vooral in deze kleine gemeenschap, men ook op het cultureel terrein moet roeien met de weinige n, die men heeft of schielijk gebruik moet maken van moge- den, die zich onverwachts voor korte tijd voordoen.

Representatief

n het programma wordt de steld, dat het zoveel moge- aritair de verschillende as- van het culturele leven piegelt.

ederlands en de landstaal zoveel mogelijk op één teld;

n de verschillende gods- e gezindten, worde, gele- geboden tot uitzenden;

n de culturele prestaties anden wordt zoveel moge- lijkelijk de gelegenheid ge- in het omroep-programma drukking te komen.

culturele niveau vereist: dat een redelijk evenwicht betracht tussen de uitzen- an het gesproken woord en n muziek of andere vor- an amusement;

dat een redelijk evenwicht betracht tussen ernstige hte muziek;

dat uitzendingen van op- ndige, onderwijzende of kelende aard moeten wor- evorderd;

dat uitzendingen voor de moeten worden bevor-

dat in de behoefte van uitzendingen moet worden en.

In een hand

mogelijkheid om aan deze te voldoen is het grootst, er de uitvoering van het programma, in één hand gehouden. Bij spreiding eze uitvoering over meer- organisaties of concessio- n zal het uitermate moei- jn een rechtvaardige ver- van de lasten te ontwer- die het voldoen aan deze meebrengt.

Geen politiek

Commissie heeft gemeend de bepalingen, nopens de waaraan het radio-pro- a moet voldoen er ook een nemen, houdende een be- de regeling t.a.v. uitzen- met een partij-politiek ter. Zulks is besloten niet naar analogie van soort- bepalingen in de Neder- Radio-wetgeving en el- maar ook omdat zij de ging koestert, dat partij- k als regel niet in de aether oort. De radio kan een g instrument zijn voor de urgerlijke opvoeding van olk; het kan dus nimmer de ing zijn de behandeling oblemen op staatkundig voor de microfoon uit te Het zou echter veeleer aan het effect der rgerlijke vorming door o doen, indien de staat- problemen voor de mi- werden behandeld in het van de politieke contro-verse. In perioden van verkiezingsvoorbereiding moge aan de partijen gelijkelijk en met inachtneming van de algemene eis, dat geen enkele uitzending in strijd mag komen met het verschuldigde respect voor de overtuiging van anderen, de gelegenheid worden geboden om hun program tegenover de kiezers toe te lichten, dergelijke uitzendingen moeten echter uitzonderingen blijven.

T.a.v. uitzendingen met een commercieel karakter meent men deze in beginsel te moeten aanvaarden, zulks ten eerste, omdat uit een verleden jaar gehouden enquete is gebleken, dat het luisterend publiek uitzendingen van deze aard op prijs stelt en ten tweede, omdat uit de inkomsten een verlichting van het financieringsprobleem van de omroep kan resulteren. Met de uiterste zorg dient te worden gewaakt, dat deze uitzendingen schade doen aan de gezonde en aangename verposing, alsmede aan de culturele verheffing die de radio moet bieden.

Twee zenders

Een der leden van de Commissie is daarom van mening, dat het aanbeveling verdient twee onderscheidene programma's uit te zenden over twee verschillende zenders. Het ene programma zou binnen de grenzen van de reclame-technische efficiency ongelimiteerd commerciele uitzendingen mogen bevatten; het andere zou daarvan geheel vrij moeten blijven. Zodoende zouden zowel de luisteraars, die op reclame geen prijs stellen in de aether, als degenen, die dit wèl waarderen iets van hun gading in de aether vinden. Bovendien zou tussen beide programma's een gezonde competitie ontstaan, die over het algemeen het peil van het gebodene ten goede zou komen. En tenslotte zouden de batige saldi van het éne programma een belangrijke bijdrage in de financiëring van het andere kunnen vormen.

Hoewel de meerderheid van de Commissie van oordeel blijft, dat t.a.v. de inkomsten uit reclame grote skepsis geboden blijft en zij zeer betwijfelt of inderdaad een geheel programma met commerciële uitzendingen kan worden gevuld, heeft zij toch met waardering van deze suggestie kennis genomen. Mocht de Regering van mening zijn, dat het uiterste moet worden beproefd om het radio-bestel uit de inkomsten van zogenaamde commerciële uitzendingen te financieren, dan beschouwt zij dit voorstel als het meest in de lijn van haar streven om de radio-programma's zo weinig mogelijk schade van de gepleegde reclame te doen ondervinden.

De Heer en Mevrouw

RENE A. DE ROOY — TEN MEER

geven na dank aan God met grote vreugde kennis van de geboorte van hun zoon

FELIX RENÉ

St. Elisabeth's Gasthuis
Maandag, 3 November 1952.

INGEZONDEN

(Buiten verantwoordelijkheid v.d. Redactie)

De avonturen van Blozekriekske op Curacao

Ik ben naar Bonaire geweest. Dat is niks bijzonders, zult gij zeggen en misschien hebt Gij wel gelijk. Maar ik heb mijn suikeroom bezocht. Hij was verleden week jarig en mijn vrouw zei: „Jo, ga nou nog eens een keer naar Oompie, want hij is al op jaren en je kunt nooit weten. Kinderen heeft hij niet en zijn centen nalaten aan de liefdadigheid doet-ie niet".

En zo stapte ik dan in een KLM-ertje en daalde na 20 minuten in Bonaire neer. Wat een koelte!! Het leek wel of geheel Bonaire in een eerste klas airconditioner zit opgesloten. Wat een verschil met Awasá in Willemstad.

We — dat wil zeggen, mijn suikeroompie en ik — hebben een paar fijne dagen op het Eiland der Flamingo's doorgebracht. Heerlijk gezwommen, lekker gegeten en verfrist naar geest en lichaam keerde ik terug naar Willemstad.

Ik vroeg natuurlijk aan mijn suikeroom of ik iets voor hem kon doen. En jawel, ik kon dichter bij de duiten van Oompie komen als ik wat vruchten zou willen kopen bij Henderson en die per K.L.M. aan Oompie zou willen zenden. Zo gezegd, zo gedaan. Ik porde mijn vrouw op en zei: „Mien, ga jij nou morgen eventjes naar Henderson, koop een vracht fruit — van alles zo'n beetje wat — stop het in een karbies en stuur dat met de K.L.M. naar Bonaire". Nou, toen ik mijn huis in Emmastad binnenstapte, zo even over 12 uur, zei Mien: „Weet je wat, ga jij nou even naar Hato en stuur die vruchten naar Oompie, dan zet ik in de tussentijd de aardappelen op en dan ben je toch nog op tijd op school".

Goed, ik stap in mijn Fordje en reed in vliegende vaart naar Hato waar ik een voorkomende meneer bij de vrachtafdeling vond, die mij vertelde, dat ik een vervoerbiljet moest hebben. Ik zei: „Wat is dat?" Toen zei hij: „Dat is een papier van de douane, waaruit blijkt wát U wilt verschepen en wát het waard is." Ik zei: „Is hier ook douane?" „Ja" zei hij, „hier om de hoek". Nu daar vond ik dan twee beambten van het douanekorps en toen ik beleefd maar dringend hun aandacht op mijn gevestigd had, kreeg ik te horen, dat ik helemaal naar Punda moest gaan om daar een papier te kopen en dat moest ik dan terugbrengen met het pakkie. Ik naar Punda en vond daar de douane dicht natuurlijk. In mijn maast had ik er niet aan gedacht, dat douanemensen óók eten moeten. Toen ik weer thuis kwam, waren de piepers aangebrand en gloeiend heet en ik kwam daardoor te laat op school. „Nou," zei ik, toen ik weer thuis kwam, „Mien, ga jij nog morgen even naar Punda om zo'n papier bij de douane te kopen, dan vul ik het hier wel even in en dan kan het pakkie morgen weg".

Mien heeft dat gedaan en ik de volgende dag het papier ingevuld (twee maal) en daar moest ik dan zowat de doopceel lichten van die vruchten. Ook moest ik vertellen naar wie en waar het pakkie heen ging. Hoe het merk was, hoe de schipper van de vliegmachine heten zou en hoe het schip heten zou. Vervolgens een ware beschrijving van de inhoud. netto- en bruto gewicth en dan de waarde in Cur. guldens. „Ja", dacht ik „stel je nu voor dat ik Arubaanse of Bonairiaanse guldens zou invullen; dan maak ik me schuldig aan valse aangifte". Enfin ik heb dat ding in duplo ingevuld en daar ging ik weer naar Hato. „Ja," zei die meneer van de KLM van de vrachtafdeling, „de douane moet het nog tekenen." „Oh" zei ik, dat is zó voor mekaar en ik weer het hoekie om waar diezelfde douanelieden weer zaten. Ik zei beleefd kuchend: „Zoudt een van U dit even willen tekenen?" Een van deze dienaren van de gemeenschap stond op, pakte het papier en zei: „Maar meneer, U heeft het nog niet laten boeken?" „Boeken?" zei ik, „waar moet ik dit boeken?" „Op Punda meneer, daar is de boekerijafdeling". Nou, ik zeg U, ik ben een goed mens die niet gauw nijdig wordt, maar nu stond het gif op mijn voorhoofd geschreven. „Moet ik WEER naar Punda? Kunnen jullie dat niet hier boeken?" „Neen, meneer, U kunt alleen maar in Punda boeken". Hoe ik thuis ben gekomen weet ik niet meer, maar ik kwam die dag wéér te laat op school. Mijn vrouw is de volgende dag nog eens naar Punda gegaan en heeft voor de boeking gezorgd en toen ben ik de derde dag met mijn zakkie half verrotte vruchten nog eens naar Hato gegaan en toen gingen die vruchtjes weg en had ik aan de wet voldaan. Maar ik vraag mij nu iedere avond wanneer ik niet goed kan slapen af: Is het in Curaçao niet bekend, dat er twee havens zijn, een scheepshaven en een vlieghaven? En is het dan niet logisch dat men twee plaatsen heeft waar men die handtekeningen kan zetten? Nu wil ik er nog wel een tientje om verwedden, dat het helemaal niet van belang is hoeveel vruchten ik verstuurd heb en hoeveel ze waard waren (het was *f* 3.98) en dat het alleen maar onbehoorlijke nieuwsgierigheid is dat ze dat allemaal willen weten. Maar iemand die als ik in Emmastad woont, zijn vruchten naast de deur koopt bij Henderson, om die naar Punda te sturen en een handtekening over die vermaledijde brug te halen, voor een zending die van Hato wordt verscheept, is het zelfde of men in Nederland wonende een pakkie van Maastricht naar Ameland moet verzenden, eerst naar Zierikzee moet om daar een handtekening van een bureaucraat te halen. Wat een wonder dat men liever niet per KLM vracht verzendt!!

Maar ik heb Bonaire ontdekt. Ik ga voortaan elk week-einde daar mijn suikeroompie opzoeken en ik denk wel dat ik nog vele vreemde dingen zal ontmoeten. Die dan natuurlijk aan de grote klok zullen worden gehangen.

Ajuusjes,
BLOZEKRIEKSKE

BONAIRE

DANK AAN ONZE WELDOENERS.

Ofschoon de club „de Goede Hoop" arm is, pas opgericht en slecht bij kas, kan men met voldoening en dankbaarheid wijzen op vele weldoeners, die haar vooruitgang en bloei betrachten.

Onlangs ontvingen we van de firma „Hubert Salas & Co" een voetbal cadeau, waarvoor alle leden hun hartgrondige dank uitspreken.

Een tweede verblijdend bericht is, dat dezelfde firma ons een beker zal zenden, voor het bezit, waarvan er een competitie zal gespeeld worden door alle Bonairiaanse clubs.

Verder hebben enige heren van de Maduro's Bank onze situatie begrepen en onder leiding van de heer Jose Josefa zal eind dezer maand gezorgd worden voor een aantal nieuwe blauw-gele sportcostuums voor onze jongens. Onze dank is groot!!!

En tenslotte hebben de op Curaçao werkende Rinconnezen het plan opgevat op hun kosten onze club te laten overkomen naar Curaçao om de krachten te meten met de Curaçaose clubs. Een plan door allen hier zeer gewaardeerd.

Dat de Goede God al onze weldoeners zegene om hun vrijgevigheid jegens ons. En heel in het bijzonder de heer L. D. Gerharts, die allen onkosten gemaakt heeft voor het sportveld, waarop wij thans spelen.

Moge het onze jongens gegeven zijn de verwachtingen van onze weldoeners niet op een desillusie te laten uitlopen.

Olimpio St. Jago (Tavio)
Rincon — Bonaire.

WIJ ONTVINGEN

FOCUS 20

De 20ste aflevering van „Focus biedt de foto liefhebber weer genoeg interessante stof voor overpeinzing en — wat vooral belangrijk is — in de practijk toe te passen.

Behartenswaardige opmerkingen kan men aantreffen in het artikel „Projectie van kleurenplaatjes" met problemen als: hoe lang een kleurenplaatje moet blijven staan, hoe veel tussenruimte er dient te verlopen voordat de tweede slide vertoond wordt enz. Ten overvloede mag er op gewezen worden dat de kleuren plaatjes toch vooral niet beduimeld moeten zijn, beduimelde plaatjes dienen als een visite-kaartje „Ik ben een slordige werker". „Analyse der platen" en „Breken en Bouwen" behoeven geen verdere aanbeveling.

De POC te Amsterdam heeft weer nieuwe kleuren streken op zijn programma staan, de spookachtige sfeer van het bekende verhaal „A Christmas Caroll" krijgt leven op het screen, voorts zijn verschenen de stroken meesterwerken van Vincent van Gogh en Rembrandt, het Lijden van O.H. Christus en het leven van de H. Maagd Maria.

Een practische raadgeving lezen wij bij de spiraal tank ontwikkeling. Om een behoorlijke vloeiende ontwikkeling te garanderen, wordt aangeraden de film te ontwikkelen in de donkere kamer met de tank open, zodat niet alleen heen en weer maar ook in opwaartse richting kan worden bewogen, waardoor verversing gewaarborgd is. Fixeren en spoelen kunnen dan bij gesloten tank plaats vinden. De redactie van Focus tekent hierbij aan dat deze methode uitstekend voldoet. Onze foto liefhebbers kunnen er hun voordeel meedoen.

Voorts vermeldt dit blad nog enkele boekbesprekingen en een interessant artikel over „de vorm voor de foto".

— Een gouden ketting uit de tweede helft der zevende eeuw, die kinderen in een dorp nabij Hannover onlangs hadden gevonden, is voor 40.000 Mark aan een particuliere verzamelaar verkocht.

Noord-Brabant in nood

Export-industrieen gevraagd

Door tal van oorzaken is de industriële werkgelegenheid in de provincie Noord-Brabant, in 1951 op korte termijn aanzienlijk gedaald. De ernst van dergelijke verschuivingen kan men zich pas ten volle realiseren, wanneer men duidelijk ziet, hoezeer de toeneming van het jaarlijks industriële arbeids-aanbod in deze provincie een toestand schept, die een snelle uitbouw van de industriële werkgelegenheid vereist en zeker geen afbrokkeling kan verdragen.

Berekeningen hebben aangetoond, dat van 1947 t/m 1962, van welke periode dus momenteel reeds een derde is verstreken, de mannelijke bevolkingsgroep, die waarschijnlijk in de sector van ambacht en industrie werkgelegenheid zal moeten vinden, zal toenemen met ruim 89.000 personen. Dit in vergelijking met een toename van ruim 34.000 personen in de periode 1930 t/m 1947.

De bevolkingsgroei in Noord-Brabant neemt in de naaste toekomst een dusdanige omvang aan dat men zelfs bij de hoogste verwachtingen van de emigratie-mogelijkheden er niet op moet rekenen dat enkel en alleen door het uitbreiden van de bestaande apparatuur in Noord-Brabant het ontstaan van een ernstige structurele werkloosheid zal kunnen worden vermeden. Men meent, dat men niet uit mag gaan van grote uitbreidingsmogelijkheden van verscheidene van oudsher in N.-Brabant gevestigde bedrijfstakken, omdat uitbreiding van industriële werkgelegenheid in Nederland structureel practisch synoniem moet worden geacht met de uitbreiding van de export. Noch in de schoenen ledersector, noch in de textielsector, welke Brabants industriële werkgelegenheid voor bijna 1/4 deel beheersen, lijkt het waarschijnlijk gedurende de eerstkomende jaren een zodanige exportverhoging te entameren, dat de werkgelegenheid in deze bedrijfstakken nog een uitbreiding zou kunnen ondergaan, welke althans in belangrijke mate zal kunnen bijdragen in de opvanging van de in de toekomst te verwachten arbeidsoverschotten.

Noord-Brabant zal zich daarom moeten instellen op het aantrekken van nieuwe industrieën, om zijn snelgroeiende industriële beroepsbevolking op te vangen, industrieën welke overeenkomstig de nationale richtlijnen voornamelijk zijn gericht op de bevrediging van de buitenlandse vraag. Het meent, dat

a. het accent van de Brabantse industriële structuur in te sterke mate is gelegen bij de productie van al dan niet duurzame consumptiegoederen, dat

b. de oriëntatie op binnenlandse afzet nog te sterk is, en tenslotte dat

c. onder de nieuwe industriële vestigingen, welke in de naoorlogse jaren in deze provincie hebben plaatsgevonden, de zgn. „basis"-industrieën, (welke dus door hun bestaan, tevens een basis vormen voor de vestiging van andere industrieën), enkele uitzonderingen daargelaten, een te geringe plaats innemen.

Bovendien kenmerken vele streken in N.-Brabant zich door een te grote eenzijdigheid op industrieel terrein, wat hen, de een wat duidelijker dan de ander, tot monocultures maakt. Ter illustratie wordt het volgende staatje gegeven waaruit blijkt, dat de werkgelegenheidssituatie in deze gemeenten sterk door één bepaalde bedrijfstak wordt beheerst.

Van vijf plaatsen in Noord-Brabant is uitgerekend hoeveel percent van de totale werkgelegenheid op de voornaamste bedrijfstakken is gecentraliseerd en bij die berekening kwamen de volgende percentages aan de dag:

I in de voedings- en genotmiddelen-industrie;
II in de metaalnijverheid;
III in de textielindustrie.

	I	II	III
Eindhoven	—	80%	6%
Tilburg	—	26%	53%
Helmond	—	32%	60%
Roosendaal	50%	23%	—
Bergen op Zoom ..	15%	75%	—

Met deze historisch gegroeide situaties is men zo vertrouwd geraakt, dat zij nauwelijks meer als een probleem worden gevoeld. Het zou daarom aanbeveling verdienen, de geleidelijke matiging c.q. doorbreking van deze locale en regionale eenzijdigheid tot één van de wezenlijke grondslagen te maken van de provinciale werkgelegenheidspolitiek.

Van regeringszijde mag men verwachten, dat alles in het werk zal worden gesteld om de vestiging van kapitaalgoederenindustrieën in de hand te werken, aangezien de economische toestand van Nederland eist, dat kapitaalgoederen (productiemiddelen) een grotere plaats gaan innemen in het Nederlandse exportpakket. In Noord-Brabant dient men zich er echter wel van bewust te zijn, dat andere Nederlandse provincies voor de vestiging van deze soort industrieën, door de bredere basis van hun industriële structuur, waarschijnlijk meer favoriet zijn dan deze provincie.

Hieronder volgt de officiële lijst van de prestaties van de kampioensploeg „LUCKY STRIKE" over het afgelopen seizoen 1952— ons welwillend afgestaan door de manager van genoemde vereniging Nicho Hurtado ter publicatie.

	slagbeurten	fouten	opofferingen	cadeau-honken	Deadball	gescoorde punten	gestolen honken	Struck Outs	Thuis-slagen	3 Honk-slagen	2 honk-slagen	enkel-slagen	gemiddeld	op zijn gesc. p[unt]
Dionicio Hurtado						MANAGER								
Tomas A. Bart	25	1	—	3	—	4	2	3	1	—	3	4	320	7
Ismael J. Reite	24	4	—	3	1	11	7	4	—	1	—	9	417	9
J. A. Gregorius	4	—	—	—	—	1	1	2	—	—	—	—	—	—
J. Leito	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
R. E. T. Capriles	11	—	—	2	—	5	2	1	—	—	1	2	273	4
Domingo Hurtado	19	—	—	3	—	6	1	—	1	—	—	6	368	5
J.C.v.d.Wall Arneman	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
R. M. Martes	8	—	—	—	—	—	—	1	—	—	1	1	250	1
P. A. Reite	21	—	1	1	1	4	3	3	—	—	—	7	333	1
J. O. Hellburg	12	2	1	1	1	3	3	1	—	—	1	2	250	—
L. B. Kelij	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
V. Annichiarico	24	2	—	2	—	7	5	—	—	1	—	9	417	6
S. W. Stella	9	1	—	—	—	2	1	3	—	—	1	1	222	2
Alfred Borgschot	1	—	0	—	—	—	—	—	—	—	1	—	1000	1
Thomas V. Petronella	17	5	—	2	1	5	5	1	0	—	—	4	235	2
Ephraim S. Willems	1	—	—	—	—	1	1	1	—	—	—	—	—	—
Luis Ant. Keli	1	—	—	1	—	2	—	—	—	—	—	1	1000	—
Edwin Liberia	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Napoleon V. Pulgar	24	—	2	—	2	1	4	2	—	—	—	7	292	3
Luterio M. Sterling	12	—	—	—	—	5	1	2	—	1	—	5	500	2
Erno D. Jansen	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Nildo A. Susana	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Carlos Hellburg	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Nederlandse Regering over defensie van de West

In de memorie van antwoord op de begroting van Oorlog zegt de regering o.m. dat de instandhouding van het defensieapparaat in Suriname vooralsnog voldoende verzekerd is aangezien de bereidwilligheid van de dienstplichtigen om een gedeelte van de eerste oefening in Suriname te vervullen zeer groot is.

Het ligt in de bedoeling om behalve de vervangers van specialisten iedere vier maanden een compagnie voor de tijd van een jaar naar Suriname te zenden. Hierdoor zal bereikt worden dat in het midden van 1953 de compagnie Marinier zal zijn afgelost en er daarna minstens drie compagnie van de Landmacht in Suriname aanwezig zullen zijn.

SCHUMAN ERE-DOCTOR

Tilburg. — De senaat der katholieke economische hogeschool te Tilburg heeft het doctoraat honoris causa in de economische wetenschappen verleend aan Robert Schuman, de huidige minister van buitenlandse zaken van Frankrijk.

WILLEM BARENDSZ NAAR CURACAO

Amsterdam. — De drijvende traanfabriek „Willem Barendsz" is vandaag uit de haven van Amsterdam vertrokken met bestemming Zuidelijke IJszee. Dit is de zevende Nederlandse walvisvaart na de oorlog. De „Willem Barendsz" zet eerst koers naar Curaçao waar olie gebunkerd wordt en gaat dan via Kaapstad met 12 jagers naar het vangstgebied. Het seizoen 1951-52 was het gunstigste dat de maatschappij tot nu toe had.

Bolivia nationaliseerde tinmijnen

La Paz. — Het reeds in het begin van deze week aangekondigde decreet waarbij de voornaamste tinmaatschappijen in Bolivia zullen worden genationaliseerd is thans uitgevaardigd.

De Boliviaanse mijnen nemen tezamen ongeveer een/vijfde van de wereldproductie van tin voor hun rekening. Zij zijn merendeels eigendom van de Patino, Hochschild en Aramayo mijnbouw ondernemingen, welke maatschappijen voor een belangrijk deel in buitenlandse handen zijn.

Volgens het Franse persbureau AFP wordt het bedrag der schadevergoeding wegens de onteigening van de tinmaatschappijen voorlopig geraamd op ongeveer Cf 45 millioen. Hiervan zou ongeveer Cf 744.000 uitgekeerd worden aan Hochschild; en Cf. 10 millioen aan Aramayo. De rest zou toekomen aan de Pantimo maatschappij.

LYTTELTON ONDERZOEKT TOESTAND IN KENYA

Na vijf dagen in Kenya, waarvan twee op rondreis, had Lyttelton de algemene indruk gekregen, dat „het vertrouwen onder de Afrikanen, die de wet in acht nemen, opmerkelijk is verbeterd" sinds de afkondiging van de noodtoestand.

Klopjacht in de bossen.

Nairobi — Meer dan 800 leden van de stam der Kikoeyoe zijn gisteren in de bossen van Bahati ten Noorden van de stad Nakoeroe gearresteerd, zo is in een officiële mededeling van de regering van Kenya bekend gemaakt.

GEHEIME STUKKEN OP TAFEL

Independence — President Truman heeft medegedeeld, dat hij een als uiterst geheim geclassificeerd staatsstuk over de besluiten van de Amerikaanse regering (in 1949) om de Amerikaanse bezettingsstrijdkrachten uit Zuid-Korea terug te trekken officieel voor publicatie vrijgegeven had, omdat Eisenhower in zijn verkiezingscampagne de inhoud van het memorandum niet juist heeft weergegeven.

De (electrische) klok sloeg....

Modena. — Toen de 22-jarige Angelo Mellini uit Modena (Italie) zijn vrouw Maria gauw een zoen wilde geven, terwijl hij op een stoel staand een electrische leiding repareerde, ontstond kortsluiting, waardoor man en vrouw „gloeiend aaneengesmeed" bleven, tot Maria's moeder hen uit hun benarde positie verloste door de stroom uit te schakelen. Angelo en Maria, die blootsvoets op de grond stond, liepen ernstige brandwonden aan lippen en gezicht op.

KOSTBARE FRESCO'S

Vaticaanstad. — Arbeiders zijn er in geslaagd gedeeltelijk kostbare fresco's vrij te maken die de ruim vier eeuwen verborgen waren geweest achter een muur in door Raphael geschilderde loggia's. Het zijn voorstellingen uit het oud en het nieuw testament, dieren en verschillende vreemdsoortige figuren. De fresco's werden ontdekt bij een verbouwing.

Duiven

Vanaf Bonaire werd gevlogen met Jonge Duiven, terwijl vanaf Westpunt de wedvlucht met Oude en Jonge duiven gevlogen werd.

Van de Bonaire-vlucht is de uitslag: Willems—Knegt 1 en 2; Anemaet 3; Paulina 4 en Van Lit 5.

Hierdoor haalde Van Lit de kampioenschappen: „Onaangewezen vogels", Aangewezen Vogel" en tevens het „Kampioenschap Duif".

De uitslag van de Westpuntvlucht is: Geert Fikkert 1 en 14; Willems—Knekt 2, 4 en 6; Van Eer 3, 5, 7 en 9: Van Lit 8, 10 en 21; Anemaet 11, 12, 13, 15, 16, 18 en 20; Paulina 17 en 19.

De combinatie Willems—Knegt werd hierdoor kampioen „Onaangewezen vogels", kampioen „Aangewezen vogel" en haalde tevens het „Duif-kampioenschap".

De snelste duif vanaf Bonaire vloog met een gemiddelde snelheid van ruim 1408 meter per minuut.

Bij de lossing op Westpunt stortte een valk zich op de koppel duiven, waardoor deze genoodzaakt waren zo laag mogelijk in struiken en op daken een veilige schuilplaats te zoeken. Nadat het gevaar voor hun geweken was, konden zij opvliegen en de thuisvlucht aanvangen. Door dit oponthoud werd vanaf Westpunt een hoogstgemiddelde snelheid van slechts 407 meter per minuut gehaald.

Met deze vluchten werd het vliegseizoen 1952 gesloten.

Winnaar competitie Oude duiven Westpunt, waardoor winnaar van de „Luxor beker" ter beschikking gesteld door de heer Tjon-A-Tjoe.

De Vereniging van Postduivenhouders „De Snelvlucht" wil dit vliegseizoen niet afsluiten zonder een woord van dank te brengen aan de heer Gerharts op Bonaire voor zijn belangeloze hulp bij het lossen der duiven bij de Bonaire-vluchten. Ook aan allen, die geholpen hebben om opgevangen duiven aan hun eigenaars terug te bezorgen, hartelijk dank.

INGEZONDEN

(Buiten verantwoordelijkheid v.d. Redactie)

HET NATIONALE ELFTAL

Als voetballiefhebber die alle wedstrijden van de competitie heeft gezien, vind ik dat ons nationaal elftal voor het tournee in Salvador als volgt wordt samengesteld.

Paulina (doel); Canword en de Lannoy (achter); Matrona, Vlinder, Giribaldi (midden); Heiliger, Daal, Schoop, Krips, Merced voor).

Als ik commentaar mag leveren over de drie nieuwe gezichten Paulina, Daal en Schoop, dan diene het volgende.

Paulina heeft de laatste tijden getoond de beste doelverdediger te zijn.

Daal en Schoop zijn twee jeugdige en lenige spelers en zullen ook laten tonen dat zij hun plaatsen waard zijn.

Voor reserves komen volgens mijn idee in aanmerking: Haseth (doelverdediger); Haard en Mercera (backs); Parker, Korps Bicentini, Gomez, Bernadina, Hato, Isebia.

Wat commentaar betreft over enige spelers. Haard is momenteel na de opgestelde backs de beste.

Mercera kan de backs en ook middelinie bezetten.

Isebia is de laatste tijden weer in topvorm.

E. Harts

AGENDA

WEST-END: „Manon Lescaut" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „El derecho de nacer" 19 uur en „The woman in question" 21 uur.

ROXY: „The queen of spades" 19 en 21 uur.

SOFTBALL: Unidos — Camel 19 uur en Alpina — Nuevas Estrellas 21 uur (Stadion).

APOTHEKEN: De weekdiensten d[er apo]theken worden waargenomen do[or Boti]ca Popular, Columbusstraat 15, tel. [...] Botica del Pueblo, Breedestraat 82 [...] 3718.

WIT- GELE KRUIS: De nacht- en [...] dienst der verpleegsters worden w[aargeno]men door Zuster Breukers, De Ruyter[...] tel. 2254.

Voor Kantooruren: 8 — 12 en [...] uur: bellen Marktstraat 1, tel. 1836[...]

Buiten kantooruren: voor spoed[...]

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: W[...] heer C. Rentier, van 7 — 15 uur, tel[...]

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTO[OR]

Kantoor Handelskade 6, werkdag[en] 07.00 — 19.45.

Kantoor Hato: werkdagen van 07.00 [...]

Kantoor Wilhelminaplein (CWZ[...]) dagelijks dag en nacht

CUROM

Dinsdag: 17.30 Voor kleine kinder[en ...] Nederlands; 17.50 Gramofoonplate[n ...] Cumpleanos Feliz; 18.15 Dinermuzi[ek ...] Nieuws; 19.00 Uitzending in het Pa[...] 19.30 Wat de handel biedt; 20.30 [...] vragen uw aandacht"; 20.45 N.B.[...] phony orkest; 21 15 Swing, sweet [...] 21.45 Nieuws; 21.50 Kalender; 22.0[...] muziek; 22.30 Sluiting.

P.C.J.

Dinsdag: 19.00 Nieuws; 19.10 D[e] Mierefluiters; 19.14 Nederlandse [...] 19.30 „Bel Canto"; 19.53 „Brie[ven ...] Luisteraars; 20.05 West-Indische rub[riek] o.a. de West in de Schoolradio; 20.[...] overzicht; 20.42 Promenade Orkest [...] dict Silberman; 20.55 Avondgebed: [...] Mijnsbergen O.E.S.A.; 20.58 Sluiting.

AVROS

Dinsdag: 17 00 Advertenties; 17.[...] Kinderen; 17.25 Reclame en muzi[ek ...] Voor de Jarigen; 18.00 R.A.O.[...] Nieuws; 19.00 Indonesische muzi[ek ...] Advertenties; 20.15 Nando; 20.30 [...] 20.40 Kamermuziek; 20.55 Nieuws [...] ting.

EMMASTAD

Telegram Afdeling:

Kantoor open: 05.30 — 01.30 uur, [...] J. Kokshoorn, 01.30 — 05.30 uur, [...]

Personeel Afdeling:

Dinsdag, 4 Nov. 12.00 uur tot [...] Zaterdag, 8 Nov. 12.00 uur J. v.d[...] Valkenweg 18, J.D., tel. 4436; b.g.g. [...] inl. tel. 2400.

Materialen Afdeling: J. J. van [...] Dam 1, J.D., tel. 4326.

C.S.M.

Rederij: J. Hemmes, tel. 2701.

Scheepsagentschap: 08.00 — 2[...] kantoor, tel. 2458—2551; 18.00 — 1[...] J. H. Altebe, tel. 2099.

Dok Afdeling:

Van 16.30 — 1.00 uur, tel. 2276; [...] — 7.30 uur G. Kreffer, tel. 3128.

Bioscoop: Asiento: Dinsdag: „Ho[...] and beautiful". Toegang boven 16 [...]

De moordzaak DOW

Door Ellery Queen

„Vraag mij niks! Neem de sportwagen! En geen woord! Tegen niemand!"

Ik wou nog iets vragen, maar hij snauwde: „Schiet op!"

Ik schoot op. Liet de telefoon naast de haak vallen, holde de trap op om mijn muts te halen, want in de open sportwagen waaien mijn haren in de war. In een paar sprongen was ik weer beneden. Paps en mijnheer Clay stonden nog na te kakelen.

„Kan ik de sportcar van Jerry even nemen?" vroeg ik langs mijn neus weg. Ze hoorden mij niet eens. Ik holde naar de garage, sprong in de kleine wagen en een minuut later was er van mij en de wagen niets anders meer over dan een wolk stof. Ik reed heuvel-af of de duvel achter mij aan zat, met maar één doel: de groeve zo spoedig mogelijk te bereiken. De rit duurde nauwelijks zeven minuten en midden in een grijze wolk daalde ik als een engel op het pleintje bij de keet. Jerry stond al in de deuropening te grijnzen, zoals alle jongemannen grijnzen, als een vrouwelijk wezen hen op het werk bezoekt. Toch bleek hij lang niet gek, want zijn onnozel gegrinnik was slechts geveinsd.

„Doe gewoon," fluisterde hij, toen hij naast mij tegen de wagen stond. „Laat geen verwondering blijken. Ik weet waar Dow zit!"

„Jerry!"

„Sst! Lách dan, sufferd. Eén van de boorders — ik kan de man volkomen vertrouwen en hij houdt zijn kop wel — heeft het mij verteld. De snuiter had in het bos een koel plekje opgezocht om zijn boterham op te eten. Daar heeft hij Dow gezien, vlak bij een oude, vervallen hut."

„Kan het geen vergissing zijn?"

„Vast niet. Hij herkende hem van de foto's in de kranten. Wat moeten we doen, Diana? Jij denkt, dat hij onschuldig is?"

„Jerry, hij is onschuldig. En jij bent een schat, omdat je mij gewaarschuwd hebt." In zijn witbestoven kleding zag Jerry er erg leuk en jongensachtig uit. „We gaan natuurlijk naar hem toe. We zullen hem het bos uit smokkelen en brengen hem in veiligheid."

Te laat!

In de ruimte zag ik een soort hut, met scheefgezakt dak, maar aan de andere kant bespeurde ik de hijgende honden. Een seconde later was de open ruimte vol leven: mannen in blauwe uniformen en honden, alles liep er door elkaar. De honden, als getergde wilde beesten, wierpen zich al op de hut en gingen afschuwelijk te keer. Ik dacht: ze zullen hem verscheuren. Mannen sprongen voorwaarts om de beesten bij de kettingen terug te trekken. Wanhopig, machteloos, zagen we toe en toen zag ik een flikkering, ik hoorde een knal. Achter de beide kleine vensters ontwaarde ik de rokende loop van een revolver. Een bloedhond maakte een rare duikeling en stortte brullend neer. Het beest was dood!

„Ga weg, ga weg!" schreeuwde de stem van Aäron Dow. „Ik schiet jullie allemaal kapot!" Zijn gillende stem klonk boven het gehuil van de honden uit. Ik sprong op. Mijn knieën knikten. Dow meende wat hij zei. En in dat geval zou hij echt een moordenaar zijn. Jerry trok mij weer in de bosjes omlaag. Ik zag de gestalte van directeur Magnus. De mannen weken achteruit en zochten dekking achter boomstammen en struikgewas. Er waren er bij, die onze kant op kwamen.

De directeur stond alleen, rechtop en onbevreesd, midden in de ruimte.

„Dow," riep hij, „gebruik je verstand! De hut is omsingeld. We moeten je gevangen nemen. Het ligt niet in onze bedoeling je te doden!"

Pang!!

Alsof de hand van directeur Magnus door een toverstokje was aangeraakt, vertoonde zich daarop een rode plek. Het bloed bloeide langs de vingers en druppelde op de aarde neer.

Die Dow bleek een formidabel schutter. Een gevangenbewaarder sprong uit het bos naar voren en trok de directeur achteruit, met zich mee.

Met de kracht der wanhoop rukte ik mij los uit de greep van Jerry en met angstkloppingen in de keel holde ik in de richting van de hut. Gek eigenlijk, maar ondanks de spanning van het ogenblik viel het mij op, hoe stil het om mij heen was geworden en hoe ik daar in de ruimte stond. Niet alleen de bewakers, de honden en de directeur, maar ook Aäron Dow scheen door mijn handelwijze overbluft. De opwinding echter maakte mij ongevoelig voor iedere angst, ik telde het gevaar niet meer. Ik dacht: Als Jerry mij nu maar niet achterna komt! Ik keek snel om en zag met enige verbazing hoe hij slaags was geraakt met een drietal gevangenbewakers, die trachtten hem tegen te houden.

„Aäron Dow," riep ik, zo hard ik kon en mijn stem sloeg over, „je kent mij toch? Ik ben Diana Thumm! Laat mij er in! Ik moet met je praten!"

Ik was als het ware verdoofd. Als Dow mij op dit ogenblik had neergeschoten, zou ik het mij nauwelijks bewust zijn geweest.

Het geschreeuw achter mij scheen heel uit de verte te komen. En binnen hoorde ik ook geschreeuw.

„Uit de buurt, jullie! Weg, jullie! Als een van jullie één poot verzet, dan schiet ik haar neer!"

Het werd doodstil. Er kwam iemand naar de deur toe. Ik hoorde het geschuifel op de stenen vloer van de hut. Dan werd de deur geopend en ik keek in een donker binnenhuis. Het rook er muf. De deur sloeg achter mij dicht en het was donker om mij heen. Onmogelijk te zeggen of het werkelijk zo donker was, of dat ik door een plotselinge duizeling was bevangen. Ieder vezeltje aan mij trilde en toen ik iets wilde zeggen, klepperden mijn tanden tegen elkaar en kwam er geen geluid over m'n lippen. Ik moet er erbarmelijk hebben uitgezien.

Daar stond Aäron Dow: een zielig hoopje vodden. En die kop! Dat had niets meer met een menselijk gezicht te maken. Alleen dat oog leefde nog, het oog van een man, die weet wat hij wil.

Zijn linkerhand omklemde de rokende revolver.

„Vlug," zei hij hees; „als het een valstrik is, dan ben je er geweest!" Hij wierp een schichtige blik door het venster. „Spreek!"

„Aäron Dow," fluisterde ik, „op die manier bereik je niets. Je weet dat ik in je onschuld geloof. En mijnheer Lane ook! En mijn vader....! Ze geloven allemaal...."

Zijn stem klonk mij in de oren, of hij uit de verte kwam.

„Ik ben onschuldig, juffrouw! Ik heb hem niet vermoord! Help mij!" Hij viel voor mij op de knieën, greep mijn handen en kuste die. Ik stond er wezenloos bij en trilde als een rietje. De revolver viel met een klap op de grond. Met moeite sjorde ik de man overeind, sloeg mijn arm om zijn kromme schouders, duwde de deur open en zo gingen we naar buiten. We stonden allebei onwennig in het felle licht. Het was of alles of mij afstormde en toen kwam de grond naar mij toe. Ik geloof, dat Dow zich gewillig heeft overgegeven, maar ik weet het eigenlijk niet zeker, daar ik het bewustzijn verloor. Ik weet alleen, dat later het gezicht van Jerry heel dicht boven mij was en dat iemand mijn voorhoofd vochtig maakte.

Hierna zakte alles in elkaar als een mislukte pudding. Ik huiver nog, als ik aan die middag denk. Bij de marmergroeve doken paps en mijnheer Lane plotseling op, alsof ze uit de [...] verrezen en met het hele [...] reau van Hume. Dow werd [...] verhoord: als steeds een [...] ellende, zonder hoop. Ik wa[s] ziek. Mijnheer Lane zag [...] als een wandelend lijk.

„Ik heb wel een spoor," klaarde de laatste, moe[...] „maar er ontbreekt nog ie[ts ...] Best mogelijk, dat ik hem [...] meer redden kan."

Nu pas drong het tot mij [...] wat ik gedaan had. V[...] tweede maal had ik de [...] hoop gegeven.

Dow beantwoordde de he[...] stelde vragen. Neen, hij had [...] ter Falker niet vermoord. [...] was zelfs niet in het hui[s ge]weest. John Hume haal[de ...] revolver te voorschijn, wa[armee] Dow geschoten had.

„En dit dan?" vroeg [...]

„Lieg niet! Je hebt he[m in] het huis van Falker me[...] men. Je bent er dus we[l ge]weest!"

Dow zakte in elkaar o[p ...] miezerig geraamte uit lo[...] jes bestond. „Ik heb hem [niet] vermoord," gilde hij. „Ik ha[d een] afspraak met Falker. Om [...] dertig. Toen ik binnenkw[am lag] Falker op de vloer, midd[en in] een plas bloed. Op de sch[...] fel lag de revolver. Ik he[b de] ding gegrepen en ben har[d weg]gelopen!"